

bude schopen vyrábět a zásobovat obyvatelstvo v dostatečném množství těmi výrobky, které lidé požadují, a až se vlastnictví družstevní změni ve vlastnictví všelidové.

POKROKOVÍ NOVINÁŘI PĚTI KONTINENTŮ MUSÍ VYSOKO POZVEDNOUT OSTŘÍ REVOLUČNÍHO PERA A PŘÍSNĚ ODSOUDIT AMERICKÝ IMPERIALISMUS

**Pozdravný projev přednesený na mezinárodní konferenci o
úkolech novinářů celého světa v boji proti agresi amerického
imperialismu.**

18. září 1969

Drazí delegáti!

Soudruzi a přátelé!

Tato mezinárodní konference novinářů, jež vyjadřuje ušlechtilé ideje a jednomyslné snahy novinářů pěti světadílů vystupovat proti imperialismu a kolonialismu za dosažení národní nezávislosti a společenského pokroku, byla svolána za obrovského zájmu revolučního lidu celého světa. Jsme nesmírně potěšeni tím, že setkání opravdových představitelů pokrokového tisku a publicistiky světa, probíhající pod revolučním praporem protimperialistického a protiamerického boje, se koná právě v Pchjongjangu – hlavním městě naší země. Dovolte, abych jménem vlády Korejské lidově demokratické republiky vřele přivítal představitele pokrokových novinářů, kteří na tuto konferenci přijeli z Asie, Afriky, Latinské Ameriky, Oceánie a Evropy.

Soudruzi a přátelé!

Žijeme dnes v plodné epoše revolučních změn, kdy se koloniální systém imperialismu nezadržitelně hroutí, žijeme ve velkolepé historické epoše, kdy národně osvobozené revoluce utlačovaných národů dobývá velikých vítězství.

Na světovém jevišti dnes probíhá urputný zápas mezi socialismem a imperialismem, mezi silami revoluce a kontrarevoluce.

V tomto boji socialismus a mírumilovné síly neustále rostou, zatím co agresivní síly imperialismu slábnou a upadají.

Ta tam je doba, kdy hrstka imperialistických miliardářů panovala a roztahovala se po celé zeměkouli a podle své libovůle vykořisťovala a olupovala lidstvo; tvář světa se od základu změnila.

Na světové aréně se společně s revolučním bojem lidu socialistických zemí mocně rozvíjí i osvobozenecský zápas lidu koloniálně závislých zemí. Dnes se v rozsáhlých oblastech Asie, Afriky a Latinské Ameriky rozmáhají nezadržitelnou silou mohutné vlny národně-osvobozenecského revolučního hnutí a tyto kontinenty jsou zasaženy bouří veliké revoluce, smetající imperialismus i kolonialismus. Stamilióny lidí těchto oblastí, které byly po staletí vystaveny útisku a olupování imperialismem, rozhodně povstaly, vymanily se z prokletého koloniálního jha a staly se pány na nové historické scéně a dosahují skvělých vítězství ve velkém díle boření starého koloniálního zřízení a prokletování cesty novému životu. V zemích, které dosud trpí pod koloniálním útlakem imperialismu, lid hrdinně bojuje se zbraní v ruce proti agresivním silám cizáckého imperialismu. Pod mohutnými údery národně-osvobozenecského hnutí okovy koloniálního otroctví všude pukají a koloniální systém imperialismu, který přinesl lidstvu tak mnoho neštěstí a strádání, se zcela rozpadá. Pro imperialisty už nyní neexistuje žádné „bezpečné zázemí“, ani „tichá humna“; imperialismus už dýchá z posledního.

Stále více sílí i revoluční boj dělnické třídy a pracujících v kapitalistických zemích proti útisku a vykořisťování kapitálem, za právo na život a demokratické svobody. Tento boj vzbuzuje u krvežíznivých imperialistů obavy a strach.

Politická a ekonomická krize uvnitř imperialistického světa se postupně dále prohlubuje a rozpory mezi imperialistickými velmocemi v zápase za uchvácení trhů a sfér vlivu se stále více zostřují.

Imperialisté jsou zevnitř i zvnějšku vystaveni těžkým úderům a stále více a více se dostávají do slepé uličky.

V procesu postupující revoluce bývají peripetie, bývají i dočasné nezdary a neúspěchy, ale celková situace se nadále

rozvíjí pro socialismus a síly revoluce výhodně, zatím co pro imperialismus a síly reakce nevýhodně.

Avšak imperialismus v čele s imperialismem americkým v žádném případě nehodlá ustoupit z historické scény dobrovolně. Imperialismus sní o svém dřívějším postavení, zoufale se pokouší znovu dobýt ztracené pozice a tak hledá východisko k odvrácení svého k záhubě odsouzeného osudu v agresii a válce.

Uchylující se k otevřenému násilí, američtí imperialisté páchají agresivní akce proti socialistickým zemím a národním nezávislým státům, krutě potlačují národně-osvobozenecské hnutí lidu Asie, Afriky a Latinské Ameriky a všude po celém světě hrubě porušují mír. Američtí imperialisté již po několik let pokračují v barbarské vyhlazovací válce proti jihovietnamskému lidu a současně provádějí násilnou agresii vůči VDR. Zuřivě se pokoušejí zardousit Kubánskou republiku — první stát na západní polokouli, v němž zvítězila socialistická revoluce, maják nadějí a tužeb lidu Latinské Ameriky. Američtí imperialisté zesilují vojenskou intervenci vůči Laosu, na Blízkém a Středním Východě využívají sionismu a pokračují v agresivních a válečných piklech vůči arabskému lidu. Znovu vyzbrojují japonské a západoněmecké militaristy a tak v Asii i v Evropě vytvářejí opět nebezpečná ohniska pro vznik nové války.

Imperialisté v čele s imperialisty USA navenek vyhlašují hesla o „nezávislosti“ a „svobodě“ lidu, ale ve skutečnosti se ještě Istivěji a podleji pokoušejí uchovat své koloniální panství; provádějí nesmyslné machinace, aby lidu těch zemí, které nezávislost získaly, znovu navlékly smyčku nekolonialismu.

V mnohých zemích Asie, Afriky a Latinské Ameriky si podplatili a sehnali dohromady pravicové vrstvy — reakční špičky armády a představitele horních špiček kmenů — a provádějí vůči těmto zemím politiku koloniálního zotročení. A když se imperialisty dosazené loutky stanou při uskutečňování jejich koloniální politiky v sebemenší míře překážkou, pak se imperialisté nerozpakují organizovat reakční vojenské převraty, zavádět vojenskou fašistickou diktaturu či dokonce sáhnout až k otevřené ozbrojené intervenci. Za pomoci těchto odporných manévřů imperialisté bez přestání ohrožují a zastrašují mladé

nezávislé státy a z nemála vlád si učinili nástroje koloniálního panství imperialismu, čímž tyto země obracejí napravo a fakticky jim nedovolí, aby se mohly vymanit z koloniálního a polokoloniálního postavení.

Imperialisty prováděná politika hospodářského zotročování slabě rozvinutých zemí je jedním z nejdůležitějších rysů neokolonialismu. Dnes americký imperialismus pod líbivou zástěrkou tzv. „společného rozvoje zaostalých zemí“ využívá politiky „pomoci“ jako důležitého nástroje k zámořské expanzi a touto tzv. „pomocí“ si vytváří cesty k pronikání monopolistického kapitálu do zámoří. Opírajíce se o vývoz obrovských sum kapitálu a o různé koloniální koncese, imperialisté drží ve svých rukou životní tepny hospodářství četných zemí světa. A tak monopolistický kapitál imperialismu i nadále pokračuje v nelitostném olupování těchto zemí o jejich bohaté přírodní zdroje i plody práce jejich pracovitého lidu. Díky „hospodářské pomoci“ imperialisté nejenom brání rozvoji nezávislého národního hospodářství v zaostalých zemích, ale vměšují se hrubě i do vnitřních záležitostí těchto zemí a z jejich politické nezávislosti činí nezávislost jen podle jména.

Vedle hospodářského pronikání je důležitou metodou neokolonialismu i pronikání ideologicko-kulturní. Pod rouškou tzv. „mírových sborů“, afrického plánu „Crossroads“ apod. zesilují v řadě zemí reakční ideologicko-kulturní ofenzívu a tím paralyzují u lidu těchto zemí vědomí národní samostatnosti i revoluční uvědomění, vštěpují jim národní nihilismus, šíří ideologii obdivu a kultu vůči USA a ideologii antikomunismu, naočkovávají je úpadkovou jankeeovskou amorálností a nemravností a pod rouškou „míru“ pokračují v provádění rozbíječských a podryvných akcí.

Imperialisté v čele s imperialisty USA pod vývěskou „antikomunismu“ a „vzájemné bezpečnosti“ svazují některé země agresivními vojenskými bloky, dvoustrannými vojenskými svazky a smlouvami, vojensky si tyto země podřizují a činí z nich své koloniální vojenské základny.

Právě těmito neokolonialistickými metodami nastoupil americký imperialismus po 2. světové válce na místo starých kolo-

nialistů a zmocniv se hegemonie v kapitalistickém světě, vystoupil jako koloniální „císař“ a vztahuje své černé agresivní pařáty po všech místech světa.

Ať v Asii, Africe či Americe, ať v malé či velké zemi, dnes není na zeměkouli ani jediného místa, kam by se chapadla amerického imperialismu nenatahovala, není jediné země, která by nebyla agresí amerického imperialismu ohrožována.

To všechno tím jasněji dokazuje, že americký imperialismus je nejbarbarštějším a nejopováhlivějším agresorem současné epochy, hlavní silou agrese a války, hlavou světové reakce, baštou soudobého kolonialismu, katem národního osvobození a nezávislosti a rušitelem světového míru.

Současná situace vyžaduje, aby revoluční lid pěti kontinentů ještě rozhodněji bojoval s imperialismem i starým a novým kolonialismem, zvláště pak aby se soustředil na útok proti imperialismu americkému. Mír ani národní nezávislost, ani vítězství demokracie a socialismu nejsou dnes myslitelné bez boje proti americkému imperialismu.

Revoluční lid celého světa musí ze všech stran a ve všech směrech vyvíjet na imperialisty v čele s imperialisty USA mocný tlak, musí je svázat na rukou i na nohou tak, aby už nemohli dělat, co se jim zlíbí.

Velkou roli přitom musí hrát především lid socialistických zemí. Lid socialistických zemí musí nejen usilovně urychlovat budování socialismu a komunismu ve své vlastní zemi a přitom bděle hatit rozbíječské a diverzní pokusy imperialistů a zbytků svržených vykořisťovatelských tříd, ale vycházející z revoluční etiky marxismu-leninismu musí považovat za svou internacionální povinnost i aktivní podporu národně osvobozeneckého hnutí. Socialistické země – základna světové revoluce – musí rozhodně vystupovat proti politice války a politice koloniálního loupění, kterou imperialismus provádí, musí rozhodně podporovat všechny revoluční boj, jež utlačované národy rozvíjejí. To upevňuje spojeneckou armádu socialistických zemí a mezinárodní dělnické třídy, to je cesta, která vede k uspíšení společného vítězství v revolučním protiimperialistickém boji.

Společně s lidem socialistických zemí musí proti imperialis-

mu ještě energičtěji bojovat i dělnická třída v kapitalistických zemích a tím poskytnout mohutnou podporu národně-osvobozeneckému hnutí utlačovaných národů. Dělnická třída v metropolích i utlačované národy kolonií se nacházejí ve stejném postavení. Aby zesílili okrádání a vykořisťování lidu koloniálně závislých zemí, využívají imperialisté všech možných machinací s cílem oddělit dělnickou třídu ve svých zemích oá lidu v koloniích. Snaží se otrávit dělnickou třídu jedem rasismu a nacionálního šovinismu, podplatit dělnickou aristokracii částí nadměrných zisků vyždímaných z kolonií, a tím rozložit bojové řady dělnické třídy zevnitř. Dělnická třída metropolí by měla důsledně tyto podle úklady imperialismu rozdrtit a rozvinout mohutný boj proti agresí a olupování koloniálně závislých zemí. Současně musí plně podporovat právo lidu koloniálně závislých zemí na jejich naprostou nezávislost a ještě usilovněji rozvíjet revoluční boj za svržení starého řádu. To je cesta, kterou dělnická třída dojde svého vlastního třídního osvobození a současně přispěje národně-osvobozeneckému boji kolonií.

Kolonie jsou životní tepny a poslední opěrné body imperialistů. Imperialisté sami kolonie nikdy nevydají, sami nezávislost jako milost neposkytnou. Lid kolonií bude muset spojit své síly a v energickém boji na život a na smrt imperialisty vyhnat a tak si dobýt úplnou svobodu a nezávislost.

Před zeměmi, které se vymanily z imperialistického jha a získaly nově nezávislost, stojí důležité úkoly, kdy musí uhájit národní nezávislost, nadále rozvíjet revoluci a poskytovat podporu osvobozeneckému boji lidu těch zemí, které jsou dosud na imperialismu závislé. Lid, který si vydobyl nezávislost, musí anulovat všechny zotročující smlouvy a dohody i vojenské svazky s imperialismem, zlikvidovat politickou a hospodářskou základnu, na níž by se mohli držet a působit cizí imperialisté a s nimi spřažené domácí reakční síly, musí provést při semknutí revolučních sil revoluční přeměnu společnosti. Zvláště je zapotřebí jasozřivě pronikat k podstatě neokolonialistické politické praxe imperialismu ve všech oblastech v politice, hospodářství, vojenství i kultuře, a důsledně ji odhalovat a tím zabránit opětovnému uvíznutí v jejich smyčce. Jedině tak lze spo-

lehlivě uhájit vymoženosti revoluce, dosáhnout národního rozkvětu a přispět společné věci lidu celého světa — pohřbení imperialismu.

V protiiperialistické a protiamerické společné frontě zaujímá dnes důležité místo mezinárodní demokratické hnutí a hnutí obránců míru. Toto hnutí sdružuje ve svých řadách stamilióny pracujících i pokrokových osobností světa. Mírumilovný lid celého světa by měl ještě usilovněji bojovat za trvalý mír a světlou budoucnost lidstva, za zmaření a rozbití politiky agrese a války, prováděné imperialisty.

Když budou všechny revoluční síly světa s plnou silou rozvíjet protiiperialistický a protiamerický boj na všech frontách, které drží, pak bude imperialismus definitivně rozdrčen a lid všech zemí dosáhne opravdové národní nezávislosti a sociálního pokroku.

Vážení delegáti!

Tato mezinárodní konference novinářů byla svolána ve vážné době, kdy se ještě více zostřují agresivní pokusy amerických imperialistů a kdy před revolučním lidem světa stojí významný historický úkol bojovat rozhodněji než kdykoli dříve proti americkému imperialismu. To, že se představitelé pokrokových novinářů pěti kontinentů, považující za svou svatou povinnost bojovat za spravedlivou věc revoluce lidu, dnes scházejí na jednom místě a rokují o způsobech a cestách boje proti agresí amerického imperialismu, odpovídá požadavkům doby a je plně v souladu i se snahami revolučního lidu světa.

Tato konference ještě výše vyzdvihne bojovou úlohu pokrokových novinářů celého světa v boji proti imperialismu USA a tím vyzve lidové masy k ještě odhodlanějšímu protiiperialistickému a protiamerickému boji a značně přispěje jejich společnému dílu za socialismus a národní nezávislost, za mír a demokracii.

Inspirující úloha pokrokových novinářů a pokrokového tisku jako zastávce a šířitele pokrokových idejí, mluvčího a organizátora veřejného mínění, je v sociální revoluci a při výstavbě nesmírně významná.

Jak je všeobecně známo, jsou to lidové masy, kdo tvoří a

rozvíjí dějiny. Ale to naprosto neznamená, že by se lidové masy mohly zapojovat do revolučního boje živelně. Lidové masy se mohou stát opravdovým hlavním oddílem revoluce, mocnou hybnou silou sociálního rozvoje a slavným tvůrcem nové historie jedině tehdy, jestliže vyzbrojeny revolučním uvědoměním obětavě povstanou do krvavého boje za rozbití nadstavby staré společnosti. Čím vyšší je v kterémkoliv revolučním hnutí úroveň uvědomění lidových mas, které se ho účastní, tím mohutnější silou se stávají, tím větší a rozhodující úlohu v revolučním boji hrají. Jsou to právě pokrokové osobnosti, mluvčí zájmu lidových mas, kdo mezi masy lidu vnáší revoluční uvědomění, kdo je vychovává v duchu pokrokových idejí. Pokrokové představitelé, bojující ve jménu lidových mas, je vyzbrojují revoluční ideologií, vedoucí lidové masy ke svržení starého společenského zřízení a vytvoření nové společnosti, vyzdvihují správně bojová hesla, inspirují lidové masy, pevně je stmelují a energicky je vyzývají k revolučnímu boji.

Pokrokové novináři — nositelé pokrokových idejí, bojovníci milující pravdu a spravedlnost a sežehávající veškerou nespravedlnost a sociální zla, vždycky správně poznávali objektivní požadavky společenského vývoje, hájili zájmy pokrokové třídy, ostřím svého revolučního pera rázně odsuzovali bortící se staré zřízení a vynášeli nad umírající vládnoucí třídou přísný ortel zániku.

V tomto svatém zápase prolili pokrokové novináři i nemálo své krve. Hrdinně bojovali bez nejmenšího ohledu na všemožné represálie reakce a bojovali dokonce udatně až do posledního okamžiku svého života i ve vězení a na popravišti, aniž by zradili své revoluční zásady. Tak si novináři získali vpravdě nehynoucí zásluhy v historii osvobozenecských bojů lidstva. Lid vyjadřuje hlubokou úctu všem revolučním novinářům, kteří prolili svou ušlechtilou krev ve svatém boji za osvobození lidstva, a na jejich veliké zásluhy nikdy nezapomene.

Především na vás, pokrokové novináře, je vložena těžká, ale čestná povinnost převzít tyto ušlechtilé tradice vašich předchůdců, ostře odsuzovat přestupky amerického imperialismu, překážejícího lidstvu v jeho cestě ke svobodě a osvobození, a

burcovat lid celého světa, aby povstal k rozhodujícímu boji proti americkému imperialismu, nejzavilejšímu společnému nepříteli lidstva.

Pokrokové novináři celého světa musí všestranně odhalovat agresi a válečnou politiku amerických imperialistů a zcela obnažit jejich barbarskou tvář. Tak všude po světě je třeba burcovat široké veřejné mínění proti imperialistům USA. Vůči americkému imperialismu nelze chovat ani ty nejmenší iluze. Dějiny jasně ukazují, že rozsévát iluze vůči americkým imperialistům a hlásat s nimi bezzásadový smír vede jen k otupění revoluční bdělosti lidu, umožní americkým imperialistům tím větší rozpínavost a opovážlivost, násilnictví a tyranii a nevede nakonec k ničemu jinému než k podněcování jejich agresivních a válečných snah. Pokrokové žurnalisté celého světa musí široce propagovat v lidových masách tu zřejmou pravdu, že s imperialismem je nutno až do konce tvrdě bojovat a že jedině energickým a houževnatým bojem proti agresivní a válečné politice imperialismu se lze ze jha koloniální závislosti vymanit, získat nezávislost, uhájit a dále upevnit již vydobyté revoluční vymoženosti a zabezpečit trvalý mír.

Současně je nutno vystupovat proti ideologii obdivného kultu a poklonování před americkým imperialismem, strachu a podřizování se USA, závislosti na USA; masy je třeba neustále vychovávat k nenávisti vůči americkému imperialismu. Reakční ideologie amerického imperialismu je nástrojem, který člověka ideologicky sráží a dělá z něho ideového mrzáka. Pokrokové novináři-představitelé pokrokových idejí — musí reakční kulturně-ideologický útok amerického imperialismu rozhodně odrazit.

Když se na ideologické frontě díky usilovné literárně-publicistické činnosti pokrokových novinářů zvýší revoluční uvědomění lidových mas, pak lidové masy budou tím rozhodněji bojovat za zničení amerického imperialismu — zavilého nepřítel lidstva.

Aktivně podporovat boj lidu všech oblastí a všech zemí proti agresivním silám imperialismu v čele s imperialismem americkým — to je závazný revoluční úkol pokrokových novinářů celého světa.

Agrese imperialismu v čele s imperialismem americkým, namířená vůči revolučnímu lidu světa, je zuřivým útokem, ba dokonce výzvou pracovníkům tisku a publicistice, bojujícím za veliké dílo osvobození lidstva.

Novináři v zájmu svobody slova a tisku a obrany svých práv musí vždy dýchat a myslet shodně s hrdinným lidem celého světa, především s vietnamským lidem, bojujícím se zbraní v ruce proti agresi amerického imperialismu, s těmi, kdo rozhodně odrážejí rozbíječské pokusy cizích imperialistů i domácí reakce a odvážně budují nový život, s pracujícími všech zemí, kteří odsoudili imperialismus americký a dali se cestou odporu. A tak všechny články, stati a komentáře, které novináři napíší, se musí stát pádnou obžalobou, předávající americké imperialisty soudu historie, musí se stát mocným bojovým praporem, burcu-jícím lidové masy k protiamerickému odporu a boji za záchranu své země.

Pro zdravý rozvoj mezinárodního hnutí pokrokových novinářů a dosažení jeho cílů je nutno se pevně semknout pod praporem protiiperialistického a protiamerického boje. Pokrokoví novináři různých zemí světa žijí sice v rozdílném společenském zřízení, liší se ve stranické příslušnosti i politických názorech, zvyklostech i náboženském přesvědčení, odlišují se státní příslušností i barvou kůže, jazykem i písmem — a přesto mají společné ideje a společný cíl — boj proti americkému imperialismu, za mír, demokracii, národní nezávislost a společenský pokrok, jsou si navzájem bojovými druhy, stojícími na stejné straně fronty. Jedině pod praporem protiiperialistického a protiamerického boje lze v široké míře pokrokové novináře světa stmelit a mezinárodní hnutí novinářů může účinně přispět spravedlivé věci lidu celého světa jen jako hnutí bojové a revoluční. Všichni pokrokoví novináři světa musí spojit své síly v boji proti americkému imperialismu a v jednotné solidaritě americké imperialisty odsoudit.

Rád bych vyjádřil přesvědčení, že tato konference díky upřímnému společnému úsilí všech delegátů dojde k jednotě názorů na cesty boje proti agresi amerického imperialismu a dosáhne náležitých úspěchů, odpovídajících očekávání a tužbám

revolučního lidu i pokrokových novinářů celého světa. Přál bych si, aby konference vepsala do historie bojů novinářů celého světa proti imperialismu a kolonialismu další slavnou stránku.

Draží delegáti!

Jako delegáti jste účastni mezinárodní konference o úkolech novinářů celého světa v boji proti agresi amerického imperialismu, ale současně jste i našimi vzácnými hosty. To, že se této konference, jež se koná v hlavním městě naší země Pchjongjangu, účastní protiiperialističtí bojovníci z tolika zemí, je pro náš lid, ohrožený neustále přímou agresí amerického imperialismu, obrovskou vzpruhou.

Američtí imperialisté po více než dvacet let okupují polovinu naší vlasti a v jižní Koreji provádějí tu nejreakčnější koloniální vojensko-fašistickou vládu. Z jižní Koreje vytvořili plně svou kolonii a vojenskou základnu k agresi vůči celé Koreji a Asii a postupně i proti všem socialistickým zemím, pošlapali dokonce i ty nezákladnější demokratické svobody i právo jihokorejského lidu na existenci, vehnali ho do pekla, v němž vládne bída a hlad, teror a zabíjení. Američtí imperialisté a jejich oddaní přísluhovači, jihokorejská loutková klika, činí všechno možné, aby udrželi Koreu trvale rozdělenou a aby se stavěli do cesty národním tužbám veškerého lidu severní i jižní Koreje v jeho úsilí o sjednocení vlasti. Okupace jižní Koreje americkými imperialisty a jejich agresivní politika je kořenem všech neštěstí našeho národa a základní překážkou sjednocení naší země, trvalým zdrojem, z něhož by mohla v Koreji vypuknout válka. Nejvyšším národním úkolem korejského lidu je vyhnat agresivní armádu amerického imperialismu z jižní Koreje, dovršit národně-osvobozeneckou revoluci a dosáhnout sjednocení země.

Pokrokoví novináři celého světa a zvláště vy jste projevovali hluboké porozumění a sympatie spravedlivé věci korejského lidu a vždy jste odhodlaně odsuzovali agresi a válečnou politiku, kterou američtí imperialisté na Korejském poloostrově provádějí. Již v období minulé Vlastenecké osvobozené války, vyprovokované americkými imperialisty v jejich lupičských choutkách pohlit celou Koreu, pokrokoví novináři celého světa odsuzovali zločinné počínání amerického imperialismu a poskyto-

vali aktivní pomoc a podporu našemu lidu, který povstal k obraně svobody a nezávislosti vlasti, národní důstojnosti a revolučních vymožeností; také dnes vysoko pozvedají pero na podporu spravedlivého boje korejského lidu za vyhnání amerických imperialistů a sjednocení jeho uměle rozdělené vlasti. Také skutečnost, že neochvějnému revolučnímu bojovníkovi korejského lidu a zanícenému publicistovi, soudruhu Kim Čong Tcheovi, byla udělena jménem pokrokových novinářů světa Mezinárodní cena novinářů, je další obrovskou podporou spravedlivému protiimperialistickému revolučnímu boji našeho lidu. Dovoďte, abych vám jménem všeho korejského lidu za to vyjádřil hluboký dík.

Náš lid vás vítá jako opravdové přátele, spolehlivé soudruhy v boji. Během vašeho pobytu v naší zemi se vám dostane všude od našeho lidu vřelého přijetí a budete mít možnost sami osobně pocítit jeho opravdovou snahu upevnit bojovou solidaritu s revolučním lidem na celém světě.

Vzhledem k společným rysům svého dřívějšího postavení i shodným bojovým cílům stál korejský lid vždy pevně na straně utlačovaných národů a všestranně podporoval jejich boj za svobodu a osvobození. Bojové přátelství a semknutost našeho lidu s revolučním lidem světa se dnes ještě více upevňuje. Považujeme to za důležitou záruku vítězství naší revoluce a i v budoucnu budeme neustále usilovat na protiimperialistické a protiamerické frontě o utužení bojové solidarity s lidem všech zemí.

Závěrem posílám bojové pozdravy všem vám zde shromážděným, kteří jste zasvětili svůj život svatému revolučnímu dílu lidstva, a vašim prostřednictvím všem pokrokovým novinářům celého světa a ze srdce přeji revolučním novinářům – zaníceným protiimperialistickým politickým činitelům – aby ve své plodné práci dosáhli ještě větších úspěchů.

K NĚKOLIKA ZKUŠENOSTEM Z DEMOKRATICKÉ A SOCIALISTICKÉ REVOLUCE V NAŠÍ ZEMI

Přednáška pro funkcionáře stranických a státních orgánů

11. října 1969

V minulém období provedl náš lid pod moudrým vedením Korejské strany práce úspěšně demokratickou i socialistickou revoluci, přičemž nabyl mnoha cenných zkušeností a vyvodil mnoho cenných poučení. Avšak naši mladí pracovníci zkušenosti a poučení, které naše strana získala a vyvodila z revolučního boje a budovatelské práce, dobře neznají. Proto chci dnes využít sobotního studijního času našich funkcionářů k tomu, abych k vám promluvil o několika zkušenostech z demokratické revoluce a ze socialistické revoluce v naší zemi.

1. O pozemkové reformě

Pozemková reforma je revoluční úkol, který v etapě demokratické revoluce přednostně přichází na pořad dne, aby byla vyřešena otázka rolnictva, otázka zemědělství. Jestliže se správně nevyřeší otázka půdy, pak nelze rolníky osvobodit od feudálního útisku a vykořisťování a nelze přistoupit k rychlému rozvíjení výrobních sil v zemědělství.

Po osvobození naše strana vytyčila pozemkovou revoluci jako centrální úkol demokratické revoluce a zmobilizovala celou stranu a všechen lid, takže historický úkol, pozemkovou reformu, v krátké době vítězně splnila.

Nejdůležitější otázkou při provádění pozemkové reformy je správně určit, komu má být půda konfiskována. Jen po správném stanovení, komu má půda být konfiskována, lze správně